

Иван Вазов

КОН

Тичай, тичай, коньо,
коньо, вихрогоньо!
По туй равно поле
къмто нашто долъе!

Не се заморявай,
гривата развявай,
под теб всякой камен
нека пуца пламен.

Че за мене вайка
моя стара майка:
бързам да я зърна,
па да я прегърна!

Трета е година
как съм на чужбина.
Тичай, тичай, коньо,
коньо, вихрогоньо!

КРАЙ

Източник: Словото

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/4756>]